

Има книги в България, създадени след промените само с една единствена цел – да дезинформират. Тази неделя в [електронна библиотека](#) на [desebg.com](#) ви представям една от тях –

„От Девети до Десети”.

Задачата ѝ е да опакова комунистическия режим в една удобна и далеч по-приемлива опаковка за времето между 9 септември 1944 г. и 10 ноември 1989 г.

Представям си родените след 1990 г. млади хора, които могат да бъдат и част от днешните протестиращи студенти, как биха били заблудени от внушението на книгата, ако попаднат на нея и приемат съдържанието ѝ за чиста монета.

Достатъчно е обаче да читателят по-внимателно да се вгледа в хората, които стоят зад изданието, за да разбере, че целта е да повярваш на посткомунистическата пропаганда.

В случая зад този опит да се покажат „успехите” на т. нар. социализъм стои последния началник на отдел 06 на [Шесто управление на Държавна сигурност](#) Димитър Иванов. Той пък от своя страна е впрегнал две имена със сериозно място сред историците – акад. Георги Марков и проф. Александър Фол.

Когато през 2004 г. книгата е издадена те вероятно не подозират, че отменения две години преди това закон за досиетата при кабинета Симеон Сакскобургготски толкова скоро ще се върне (през 2006 г.), така че българското общество действително да знае кой кой е – с истинската му паралелна биография в репресивния апарат на БКП по времето на комунизма.

С разкриването на досиетата след 2006 г. стана ясно, че акад. Георги Марков е агент на Първо главно управление на ДС под псевдонима „РОМАН”, а проф. [Александър Фол](#) е една от значимите фигури в същото управление – идеолог на културно-историческото разузнаване (поради смъртта на професора през 2006 г. не назовавам качеството, в което Фол е работил в ДС).

Към техните имена могат да бъдат още няколко лица, свързани с Държавна сигурност, които са автори на отделни глави в книгата. Такива са офицерът Бончо Асенов от отдел 03 на Шесто управление, отговарящ за преследването на духовенството, който тук е представен като доктор по философия и професор, преподавател не само във Висшата школа на МВР в Симеоново, а след промените и в няколко частни университети. Бившият премиер Любен Беров, останал известен в историята като министър-председателя на правителството на „Мултигруп”. Миналия месец председателят на комисията по досиетата (2001-2002) Методи Андреев разкри, че и този професор е бил агент на ДС. Трябва да се добави и името на Димитър Калчев също агент на ДС, министър на държавната администрация (от 2001 г.) в кабинета Кобургготски.

Към плеядата сътрудници на ДС е и Иван Гранитски, който не само е автор в книгата, но и съиздател, представлявайки издателство „Захарий Стоянов”. Сред имената на кадровите служители на МВР от времето на комунистическия режим са тези на ген. Любен Гоцев, зам.-началник на Първо главно управление на ДС, работил дълго време под дипломатическо прикритие, ген. Иван Димитров, известен като зам.-министър на вътрешните работи и директор на Народната милиция (1981-1990) и ген. Сава Джендов, зам.-началник на Шесто управление и началник на УБО.

Освен сътрудниците на ДС и висши служители на МВР отпреди 10 ноември 1989 г. сред авторите са и редица представители на комунистическото управление като дългогодишния министър на финансите Белчо Белчев, Климент Вучев, първи зам.-генерален директор на стопанско обединение „Електрон”, министър на промишлеността в кабинета на БСП през 1995-1996 г. и др.

Книгата съдържа 10 части, като заглавията са показателни: „Царството” – представя България преди 9 септември 1944 г., „Републиката” – поемане по пътя на комунизма с подраздели – съветизацията, законите, сигурността – имайте предвид ДС, армията; „Управлението”, „Индустрията”, „Земеделието”, „Пазарът”, „Духът” – културата; „Грижата” – екстрите на социализма, здравеопазването и спорта; „Светът” –

интеграцията в Източния блок и противостоеенето срещу Запада; накрая е „Равносметката”.

За да изглежда по-достоверно изложеното за достиженията на т. нар. социализъм голяма част от авторите се осланят на статистическите данни отпреди 10 ноември 1989 г., които след това са припознати като „стъкмистика”. Тук е много удачно да се припомни какво си казват по този въпрос генералите от ДС и новоизбраният генерален секретар на БКП Петър Младенов веднага след 10 ноември на тайна среща в Колегиума на МВР.

Ще си позволя да припомня този момент, останал съхранен в секретните стенограми от архива на ДС. Ген. Кирил Величков, началник на Четвърто управление (икономическото) на Държавна сигурност (1986-1990) обръща внимание на Петър Младенов, броени дни след 10 ноември 1989 г., за проблема с фалшифицирането на статистическите данни за икономическото състояние на страната. Ген. Величков заявява:

„Изопачава се отдолу догоре. Силно се деформира информацията в Централното статистическо управление. Ние считаме, че това ведомство трябва да стане независимо от всякакви други органи. Известно е, че на Централното статистическо управление му се подават предварителни разчети и цифри. И те със сетни усилия се мъчат да разпъват данните и сведенията, за да се вложат в дадените нормативи.”

Петър Младенов отговаря с едно единствено изречение, което не се нуждае от коментар:

„Те може статистически да отчитат, но важното е, че когато влезеш в магазините, няма нищо.”

По тази причина в това издание няма как да очаквате да намерите фактите за [трита фалита на управлението на БКП](#)

– 1960, 1977 г. и 1987-1989 г., прикривани и до днес от наследниците на комунизма. Фактът, че книгата се разпространява безплатно е показателен. Няма да намерите и логичен отговор на въпроса каква е причината изведнъж тва представяно като

„От Девети до Десети” или посткомунистическата пропаганда на Държавна сигурност

Написано от Христо Христов
Неделя, 10 Ноември 2013 10:53

изключително успешно управление на БКП да се срути изведнъж? Целта е повече хора да бъдат "уловени" в мрежата на стратегията на ДС за пренаписване на историята в удобна за наследниците на комунизма форма.

***„От Девети до Десети”, съставител Димитър Иванов, фондация „Арете”,
Университетско издателство „Св. Климент Охридски”, изд. „Захарий Стоянов”,
2004 г., 831 страници.***